

ת"פ 29261/09/21 - מדינת ישראל נגד י.א. כספות בע"מ, יאיר וינשטיין, אברהם רחמים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 29261-09-21
06 יוני 2024

לפני: כב' השופטת מירב קליימן

מדינת ישראל ע"י ב"כ: עו"ד חן אביטן

המאשימה:

-

1. י.א. כספות בע"מ
2. יאיר וינשטיין
3. אברהם רחמים
ע"י ב"כ: עו"ד חגי הופן

הנאשמים:

החלטה

בקשת הנאשמים בטענת "אין להשיב לאשמה" לפי סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

רקע לבקשה ועיקר טענות הצדדים

1. הרקע לבקשה תואר בהחלטתי מיום 30.4.2024 בבקשת הנאשמים לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. אחזור אך על עיקרי הדברים. הנאשמת 1 (להלן: "החברה") היא חברה בע"מ הרשומה בישראל והנאשמים 2-3 (להלן: "הנאשמים") שימשו במועדים הרלוונטיים כל אחד כמנכ"ל החברה. ביום 19.9.2021 הוגש כתב אישום נגד הנאשמים (אשר תוקן בהמשך לפני הקראה ביום 27.10.2021) המייחס להם אישומים מכוח חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן: "החוק").

2. על פי הנטען, בתקופה שמחודש 01/2020 ועד לחודש 04/2021 התקשרה החברה עם עסק בשם "איילה" שירותי ניקיון ואחזקה" הרשום כעוסק מורשה על שמה של הגב' איילה ארמה (להלן: "העוסק" ו"איילה" בהתאמה) בהסכם לאספקת שירותי ניקיון באמצעות עובד בשם עובדיה ארמה (להלן: "עובדיה"), בעלה של איילה, וזאת מבלי שהיה בידי העוסק רישיון לעסוק כקבלן שירותי ניקיון כנדרש בחוק.

עמוד 1

3. בתשובתם לכתב האישום כפרו הנאשמים בעבירות שיוחסו להם וטענו כי התקשרו ישירות עם עובדיה שניקה את משרדי החברה ולכן לא מתקיימים יסודות העבירות לפי החוק. לאחר סיום פרשת התביעה, הודיע ב"כ הנאשמים כי הוא מוותר על העדתם ובהתאם הודיעו ב"כ הצדדים כי שלב ההוכחות הסתיים.
4. ביום 13.3.2024 הגישו הנאשמים שתי בקשות: האחת, בקשה לביטול כתב האישום מחמת "הגנה מן הצדק" אשר נדחתה בהחלטת מיום 30.4.2024. במקביל הגישו את הבקשה שבפני, בטענת "אין להשיב לאשמה".
5. לטענת הנאשמים, עם סיום פרשת התביעה, התמונה הראייתית שנפרשה בפני בית הדין מצביעה על כך שעובדיה, העובד אשר ניקה את משרדי הנאשמת, הוא הבעלים והמנהל של העסק וכי הנאשמת התקשרה מולו באופן אישי, באופן נפרד ומנותק מהעסק בבעלותו. בניגוד לטענת המאשימה, עובדיה לא היה עובד של אשתו, איילה, אשר שימשה כמזכירת העסק בלבד ולא הוכח כי בין השניים היו יחסי עובד-מעסיק. נוכח האמור, לא מדובר בהתקשרות אסורה של הנאשמת מול איילה וכבר עתה ניתן להיווכח כי לא היו די ראיות להגשת כתב האישום וממילא לא הוכחו יסודותיו מעל לספק סביר. כפועל יוצא, יש לקבל את טענת הנאשמים ולזכותם מהאישומים המיוחסים להם.
6. המאשימה טוענת בתגובה, כי טיעוני הנאשמים נסמכים על סקירה סלקטיבית ומטעה של העדויות שהוצגו במסגרת פרשת התביעה. מעיון בעדויות שנשמעו במסגרת פרשת התביעה, לרבות עדויותיהם של בני הזוג ארמה ועדים אחרים, כמו גם מחשבוניות המס מטעם העוסק וההמחאות ששולמו לו עליהן חתומה הנאשמת, אין ולא יכול להיות ספק כי הנאשמת התקשרה עם העוסק, איילה, לשם קבלת שירותי ניקיון ואלו סופקו באמצעות אדם - עובדיה, אשר אין מחלוקת כי עבד בעוסק המורשה חסר ההיתר והיה 'הרוח החיה' בו. עוד אין חולק כי במועד ההתקשרות העוסק לא החזיק ברישיון לפעול כקבלן ניקיון ומשכך מתקיימות יסודות עבירת ההתקשרות. העובדה כי שירותי הניקיון ניתנו הלכה למעשה ע"י עובד כזה או אחר אצל הקבלן חסר ההיתר, אינה מעלה או מורידה מעצם ההתקשרות הפסולה.

דין והכרעה

7. סעיף 158 לחסד"פ שכותרתו "זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה" קובע:
- "נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה."
8. על פי המלומד יעקב קדמי, "בשלב זה של הדיון, אין בית-המשפט שוקל שיקולי מהימנות ואינו מעניק משקל ראייתי. הטענה ש"אין להשיב לאשמה", נבחנת בהנחה שהראיות שבאו לחובת הנאשם – ואפילו המדובר אך ב"חלקים" או ב"שברים" של עדות או בראיות העומדות בסתירה לראיות אחרות – תזכנה במלוא האמון והמשקל הראייתי" (ר' י. קדמי **על סדר הדין בפלילים**, מהדורת 2009, חלק שני, כרך א', עמ' 1450 וכן ר' בין היתר רע"פ 6831-09 **פואד טורשאן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 18.7.11).

9. בהתאם לאמות המידה שנקבעו לעיל, אין מקום לקבל את טענת הנאשמים לפיה אין עליהם להשיב לאשמה. אף אם אניח בצד לרגע את העדויות שנשמעו בפני, עיון בתיק המוצגים שהגישה המאשימה (מ/1) מעלה כי זה כולל, לבד מתעודת עובד ציבור לפיה העוסק היה נטול רישיון קבלן שירות/כוח אדם במועד הרלוונטי, גם צילומי המחאות רבות עליהן חתומה הנאשמת אשר נמשכו לפקודת העוסק - איילה שרותי ניקיון ואחזקה. עוד בנמצא חשבוניות מס מטעם העוסק אשר הוצאו עבור הנאשמת בגין "עבודות ניקיון" וכרטסת הנהלת חשבונות של הנאשמת המעידה על התשלומים שהועברו לעוסק. מסמכים אלו מחלישים את טענת הנאשמים לפיה ההתקשרות לקבלת שירותי הניקיון נעשתה ישירות מול עובדיה שלא דרך העוסק.

10. לכך יש להוסיף כי תיק המוצגים כולל אף פרוטוקולים של חקירת הנאשמים. בין היתר, פרוטוקול חקירתו של הנאשם 3 מיום 14.6.2021 במסגרתה נשאל לגבי היכרותו עם העוסק והשיב "הם היו מנקים אצלנו", כי מי שניקה בפועל היה עובדיה וכי רק לאחר שפנו אליו מטעם המאשימה אמר לו עובדיה כי "מותר לו לנקות באופן עצמאי" (ר' עמ' 106 לתיק המוצגים, שורות 61-47). עוד נכללה בתיק המוצגים הצעת מחיר/הסכם למתן שירותי ניקיון, הממוענת מטעם העוסק - איילה שרותי ניקיון ואחזקה, אל הנאשמת, הכוללת את חותמת הנאשמת וחתימת הנאשם 3 מטעמה.

11. כל אלו, די בהם על מנת לקבוע כי המאשימה חצתה את רף הראיות לכאורה, שיש בהן כדי להוביל לחיוב הנאשמים להשיב לאשמה, וזאת כאמור מבלי לדון במהימנות ובמשקל שיש להעניק לראיות אלה ומבלי להתייחס לעדויות שנשמעו לגופן בפני בדיוני ההוכחות שהתקיימו.

12. נוכח האמור, בקשת הנאשמים לפי סעיף 158 לחסד"פ נדחית.

13. לאור סיום שלב ההוכחות בהליך ודחיית הבקשה, כמו גם דחיית הבקשה המקבילה שהגישו הנאשמים לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, טרם מתן הכרעת הדין תגיש המאשימה את סיכומי טענותיה עד ליום 27.6.2024. סיכומי הנאשמים יוגשו עד ליום 18.7.2024.

14. לעיוני בהתאם.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, (06 יוני 2024), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.